SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 11. februarja 2010 *

V zadevi C-373/08,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) z odločbo z dne 30. julija 2008, ki je prispela na Sodišče 14. avgusta 2008, v postopku

Hoesch Metals and Alloys GmbH

proti

Hauptzollamt Aachen,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi J. N. Cunha Rodrigues, predsednik drugega senata v funkciji predsednika tretjega senata, P. Lindh, sodnica, A. Rosas, U. Lõhmus (poročevalec) in A. Ó Caoimh, sodniki,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: R. Şereş, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. julija 2009,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Hoesch Metals and Alloys GmbH H. Bleier, odvetnik,

– za Svet Evropske unije J. P. Hix, zastopnik, skupaj z G. M. Berrischo in G. Wolfom, odvetnikoma,

– za Evropsko komisijo R. Lyal, H. van Vliet in B.-R. Killmann, zastopniki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 24 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik) in na veljavnost Uredbe Sveta (ES) št. 398/2004 z dne 2. marca 2004 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 66, str. 15).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Hoesch Metals and Alloys GmbH (v nadaljevanju: Hoesch) in Hauptzollamt Aachen (carinski organ v Aachnu) o določitvi nepreferencialnega porekla silicija iz Kitajske, ki je bil podvržen več postopkom predelave v Indiji.

Pravni okvir

Sporazum o pravilih o poreklu blaga

3 Cilj Sporazuma o pravilih o poreklu blaga (STO-GATT 1994), priloženega k Sklepni listini, ki jo je Evropska skupnost podpisala v Marakešu 15. aprila 1994 in je bila v njenem imenu potrjena s Sklepom Sveta z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (94/800/ES) (UL 1994, L 336, str. 1), je uskladiti pravila o poreklu in pomeni delovni načrt za usklajevanje v prehodnem obdobju.

Carinski predpisi Skupnosti

4 Člen 24 carinskega zakonika določa:

„Blago, ki je bilo proizvedeno v dveh ali več državah, se šteje za blago po poreklu iz tiste države, v kateri je bila, v za to opremljenem podjetju, opravljena zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, in katere izid je izdelava novega proizvoda ali predstavlja pomembno stopnjo proizvodnje."

5 Členi od 35 do 40 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 2 53, str. 1) ter Prilogi 10 in 11 k tej uredbi za nekatere proizvode natančno določajo predelave ali obdelave, na podlagi katerih se spremeni poreklo v skladu s členom 24 carinskega zakonika. Silicijeva kovina ne spada med proizvode, na katere se nanašajo te določbe.

6 Pod tarifno številko 2804 kombinirane nomenklature, ki sestavlja Prilogo 1 k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1789/2003 z dne 11. septembra 2003 (UL L 281, str. 1, v nadaljevanju: KN), je navedeno:

„2804 Vodik, žlahtni plini in druge nekovine:

[…]

– Silicij

2804 61 00 – – ki vsebujejo najmanj 99,99 mas. % silicija

2804 69 00 – – drugo

[…]“

Skupnostna ureditev protidampinških ukrepov

7 Določbe o protidampinških dajatvah, ki jih je uvedla Evropska skupnost, so navedene v Uredbi Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL L 77, str. 12, v nadaljevanju: osnovna uredba).

8 Člen 3(1) osnovne uredbe določa:

„V zvezi s to uredbo pomeni izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.“

9 Člen 5 iste uredbe ureja začetek postopkov prvotne preiskave za določitev obstoja, stopnje in učinka dampinga, zatrjevanega v pritožbi.

10 Člen 9(4) te uredbe določa:

„Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampinga in z njim povezane škode in interes Skupnosti zahteva ukrepanje v skladu s členom 21, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Svetovalnim odborom, uvede dokončno protidampinško dajatev. Svet sprejme predlog, razen če ga v roku enega meseca, po tem ko ga je predložila Komisija, z navadno večino zavrne. Kadar veljajo začasne dajatve, se predlog za dokončni ukrep predloži najkasneje en mesec pred prenehanjem veljavnosti takih dajatev. Znesek protidampinške dajatve ne sme preseči ugotovljene stopnje dampinga, mora pa biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Skupnosti."

11 Člen 11 osnovne uredbe določa:

„[…]

2. Dokončni protidumpinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let po datumu zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako dumping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno [ugotovljeno], da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci Skupnosti ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.

Pregled ob izteku ukrepa se začne, če zahtevek zanj vsebuje dovolj dokazov, da bi konec ukrepov verjetno imel za posledico nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampinga ali škode. Na tako verjetnost lahko na primer kažejo dokazi o nadaljevanju dampinga in škode ali dokazi, da je odstranitev škode deloma ali v celoti posledica obstoja ukrepov ali dokazi, da so okoliščine, v katerih se nahajajo izvozniki, ali pa okoliščine na trgu take, da kažejo na verjetnost nadaljevanja škodljivega dampinga.

[…]

5. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav, razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabljajo za vsak pregled, ki se opravlja v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena. Pregledi, ki se opravljajo v skladu z odstavkoma 2 in 3, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda […].

6. […] Kjer pregledi to opravičujejo, institucija Skupnosti, ki je odgovorna za uvajanje ukrepov, ukrepe prekliče ali obdrži v skladu z odstavkom 2 oziroma prekliče, obdrži ali spremeni v skladu z odstavkoma 3 in 4. […]“

12 Z Uredbo (EGS) št. 2200/90 z dne 27. julija 1990 (UL L 198, str. 57) je Svet prvič uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoze silicijeve kovine po poreklu iz Kitajske. Na Komisijo je bil po obvestilu o poteku ukrepov, objavljenem v Uredbi št. 2200/90, ki je bila sprejeta februarja 1995, naslovljen zahtevek za pregled skupaj z dokazi za damping, katerega predmet je zadevni proizvod, ti dokazi pa so bili presojeni kot zadostni za utemeljitev začetka preiskave. Ob upoštevanju zaključkov te preiskave, je Svet sprejel Uredbo (ES) št. 2496/97 z dne 11. decembra 1997 o dokončni protidampinški dajatvi na uvoze silicijeve kovine s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 345, str. 1).

13 V štiriindvajseti uvodni izjavi Uredbe št. 2496/97 je navedeno:

„[…]

Stopnja dampinga, izražena v odstotkih izvoznih cen cif franko meja Skupnosti, je 68,1 %.“

14 Člen 1(2) te uredbe določa:

„Stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Skupnosti, dajatev neplačana, je 49 %.“

15 Po objavi obvestila o naslednjem poteku protidampinških ukrepov marca 2002 je bil na Komisijo naslovljen zahtevek za pregled na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe. Po koncu tega pregleda je Svet s sprejetjem Uredbe št. 398/2004 odločil, da obdrži ukrepe, uvedene z Uredbo št. 2496/97.

16 V uvodni izjavi 27 Uredbe št. 398/2004 je navedeno:

„V skladu s členom 2(11) osnovne uredbe je bila stopnja dampinga ugotovljena na podlagi primerjave tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtanimi povprečnimi izvoznimi cenami, kakor so bile določene zgoraj. Primerjava je pokazala, da damping obstaja. Stopnja dampinga, izražena v odstotkih cif cena meja Skupnosti brez plačanih dajatev, je bila pomembna, tj. 12,5 %, čeprav precej pod ravnijo, ugotovljeno v prejšnjih raziskavah.“

17 Tabela 6 iz preambule k tej uredbi o obsegu prodaje silicija, ki jo je v Skupnosti opravila industrija Skupnosti, je taka:

	1998	1999	2000	2001	Obdobje preiskave
Tone	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Indeks	100	132	154	148	157
Trend		+ 32 %	+ 17 %	– 7 %	+ 6 %

18 V uvodni izjavi 51 Uredbe št. 398/2004 je navedeno:

„Prodaja industrije Skupnosti nepovezanim strankam v Skupnosti se je med letom 1998 in OP [obdobje preiskave] povečala za 57 %.“

19 Tabela 8 preambule k navedeni uredbi, ki prikazuje tržne deleže, ki jih ima industrija Skupnosti na trgu silicija, kaže te podatke:

	1998	1999	2000	2001	Obdobje preiskave
Tržni delež	29,8 %	35,2 %	34,3 %	34,3 %	36,7 %
Indeks	100	118	115	115	123

20 V uvodni izjavi 54 Uredbe št. 398/2004 je navedeno:

„Tržni delež industrije Skupnosti se je povečal z 29,8 % v letu 1998 na 36,7 % v OP skupaj s povečanjem proizvodnje in obsegom prodaje zaradi novih obratov, odprtih v Skupnosti. Do velikega povečanja je prišlo med letoma 1998 in 1999 (+ 5,4 % trga) z uvedbo novih proizvodnih obratov v EU. Do manjšega povečanja (+ 2,4 odstotnih točk) je prišlo v letih med 2001 in OP."

21 V uvodnih izjavah od 71 do 74 te uredbe je navedeno:

„(71) Kakor je razloženo in prikazano zgoraj, je bila od leta 1998 do 2000 industrija Skupnosti sposobna izkoristiti 34 % rast trga in pomembno povečati obseg prodaje in tržni delež. Vendar pa sta pozneje obseg prodaje in tržni delež zastala, finančno stanje industrije Skupnosti (cene, donosnost in denarni tok) pa se je poslabšalo.

(72) Ob natančnejšem pregledu je mogoče ugotoviti, da je do glavnega pozitivnega razvoja industrije Skupnosti prišlo med letoma 1998 in 2000. Od leta 2000 naprej ni bilo opaziti nobenih resničnih izboljšav.

(73) Izboljšave, opažene med leti 1998 in 2000, je mogoče neposredno pripisati odločitvam industrije Skupnosti v letu 1998 glede vlaganja v dodatne proizvodne obrate v Skupnosti. Med letoma 1998 in 2000 so se proizvodne zmogljivosti EU povečale za 26 % (s 125 000 ton na 158 000 ton). Te odločitve so sprejeli kot odgovor na protidampinške ukrepe pri uvozu silicija iz Kitajske, ki so bili, kakor je bilo opisano v uvodni izjavi 1, podaljšani leta 1997. […] Torej je mogoče videti, da je imela industrija Skupnosti koristi od protidampinških ukrepov pri uvozu

silicija iz Kitajske. Od leta 2000 do OP se je stanje industrije Skupnosti poslabšalo, zlasti zaradi cen, ki so padle za 46 EUR na tono, donosnosti, ki je padla za 7,1 odstotnih točk, denarnega toka, ki se je zmanjšal za 59 %, in vlaganj, ki so se zmanjšala za 55 %. Do OP se je industrija Skupnosti znašla v stanju nabiranja izgub. Zaradi teh razlogov se šteje, da se je med OP industrija Skupnosti znašla v zelo občutljivem in ranljivem položaju.

[…]

(74) Obseg dampinškega uvoza iz Kitajske se je v obravnavanem obdobju izrazito povečal in verjetno je, da bodo, če ne bo ustreznih protidampinških ukrepov, na trg Skupnosti poslali znatno povečan obseg zadevnega izdelka po zelo nizkih cenah, ki bodo nelojalno nižje od cene industrije Skupnosti. Glede na raven veljavne protidampinške dajatve je lahko razlika med ceno uvoženega izdelka in tistega, ki ga proizvede industrija Skupnosti, lahko več kakor 35 %, če bi dopustili prenehanje ukrepov."

22 Člen 1(1) in (2) Uredbe št. 398/2004 določa:

„1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev pri uvozu silicija, ki spada pod [tarifno podštevilko] KN 280 46900, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

2. Stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Skupnosti, neplačana dajatev, je 49 %.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

23 Družba Hoesch je 15. junija in 12. avgusta 2004 pri Hauptzollamt Duisburg (glavni carinski urad v Duisburgu) prijavila silicijevo kovino pod tarifno podštevilko 2804 69 00 KN z namenom njene sprostitve v prosti promet. Tožeča stranka je ta proizvod uvozila iz Indije in to državo navedla kot državo porekla.

24 Vendar iz predložitvene odločbe izhaja, da silicijeva kovina iz postopka v glavni stvari izvira iz Kitajske in da je bila v obliki blokov velikosti dvakrat tri metre dobavljena družbi Metplast s sedežem v Indiji. Ta družba je takrat opravljala različne postopke na teh blokih, in sicer jih je razvrščala, drobila in čistila. Kristali, nastali pri drobljenju, so bili presejani, razvrščeni po velikosti in nazadnje zapakirani. Čiščenje silicija je potekalo z deloma ročnim, deloma strojnim odstranjevanjem neželenih ostankov, prisotnih v silicijevih kristalih, nastalih pri drobljenju blokov. Prosto železo v siliciju je bilo nato izločeno z magnetnim postopkom. Stopnja čistosti silicijeve kovine je bila po vseh postopkih, ki jih je opravila ta družba, višja od 98,5 %, taka stopnja pa je po mnenju družbe Hoesch nujna za uporabo silicijeve kovine v proizvodnji aluminijevih zlitin. Vendar predložitveno sodišče navaja, da stopnja čistosti silicija, preden je bil uvožen iz Kitajske, ni bila znana.

25 Po preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) je Hauptzollamt Aachen menil, da silicijeva kovina v postopku v glavni stvari ni bila predmet bistvene predelave ali obdelave v Indiji in da zato ni mogoče šteti, da je po poreklu iz te države.

Zato je menil, da je treba za ta proizvod šteti, da je po poreklu iz Kitajske. Ta organ je z dvema odločbama o odmeri dajatev z dne 6. junija 2007 od družbe Hoesch na podlagi člena 1 Uredbe št. 398/2004 zahteval naknadno izterjavo za 99.974,74 EUR protidampinških dajatev.

26 Družba Hoesch je s tožbo, vloženo pri Finanzgericht Düsseldorf, predlagala razveljavitev teh odločb, navajajoč, da je bil silicij iz postopka v glavni stvari v Indiji podvržen bistveni predelavi ali obdelavi, zaradi česar je treba šteti, da je po poreklu iz te države. Ta družba meni, da je drobljenje silicijevih blokov privedlo do predelave teh blokov v kristale, njihovo očiščenje, za katerega je bilo potrebno veliko dela, pa je omogočilo zvišanje stopnje čistosti silicija. Poleg tega družba Hoesch zatrjuje, da je Uredba št. 398/2004 neveljavna.

27 Predložitveno sodišče meni, da je izid tožbe odvisen od vprašanja, ali predelava, opravljena v Indiji, pomeni predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga v smislu člena 24 carinskega zakonika, saj v takem primeru za silicijevo kovino ne bi bila naložena protidampinška dajatev. V nasprotnem primeru se sprašuje o veljavnosti Uredbe št. 398/2004.

28 Meni, da ne gre za vprašanje dometa pravil s seznama, ki jih je izdelala Komisija, da bi natančneje opredelila pojme iz člena 24 carinskega zakonika, ki so na voljo tudi na njeni spletni strani.

29 V teh okoliščinah je Finanzgericht Düsseldorf prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 24 [carinskega zakonika] razlagati tako, da se šteje ločevanje, čiščenje in drobljenje silicijevih blokov ter nadaljnje presejanje, razvrščanje in pakiranje silicijevih kristalov, ki so nastali z drobljenjem, za predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je Uredba [št. 398/2004] veljavna?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

Stališča, predložena Sodišču

30 Družba Hoesch najprej meni, da je treba nepreferencialno poreklo silicijeve kovine določiti izključno na podlagi člena 24 carinskega zakonika in da so v postopku v glavni stvari vsi pogoji za uporabo te določbe izpolnjeni, tako da je treba postopek, ki se obravnava v glavni stvari, šteti za bistveno predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli nepreferencialno poreklo tega proizvoda.

31 Po mnenju te družbe je treba postopke, opravljene v Indiji glede silicija, uvoženega iz Kitajske, šteti za njegovo bistveno predelavo, saj je mogoče v tem primeru pojem bistvene predelave opredeliti kot spremembo prvotnih materialov, ki dobijo druge lastnosti. Po postopku drobljenja namreč silicijevi bloki izgubijo prvotno obliko. Družba Hoesch se sklicuje tudi na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je zadnja predelava proizvoda „bistvena" v smislu člena 24 carinskega zakonika le, če ima njen proizvod posebne lastnosti in sestavo, ki jih pred to predelavo ali obdelavo ni imel (glej sodbo z dne 26. januarja 1977 v zadevi Gesellschaft für Überseehandel, 49/76, Recueil, str. 41, točka 6). V zadevi v glavni stvari naj bi postopek čiščenja povzročil odstranitev nečistoč, vsebovanih v silicijevih blokih, spremenil namen silicija in omogočil njegovo uporabo v aluminijevi zlitini.

32 Družba Hoesch nato zatrjuje, da zahteva po spremembi tarifne podštevilke, predvidena s pravili s seznama, v nasprotju s številnimi pravili o poreklu blaga ni pogoj, ki bi bil določen v členu 24 carinskega zakonika. Zato naj sprememba tarifne številke ne bi bila pogoj za uporabo navedenega člena. Poleg tega naj pravila s seznama in uvodne opombe k poglavju 28 teh pravil (v nadaljevanju: uvodne opombe) ne bi bila zavezujoča, ker niso bila objavljena v Uradnem listu Evropske unije in so bila na voljo le na internetu in v angleščini. Družba Hoesch meni, da če pa bi se vseeno bilo treba sklicevati nanje, bi uvodne opombe potrdile nepreferencialno poreklo proizvoda, ki se obravnava v glavni stvari. Iz teh uvodnih opomb naj bi namreč bilo razvidno, da lahko postopki čiščenja in drobljenja silicija pod nekaterimi pogoji pomenijo bistveno predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo. V zadevi v glavni stvari naj bi bili ti pogoji izpolnjeni.

33 Nasprotno pa Komisija predlaga upoštevanje pravil s seznama in uvodnih opomb in s tem zagotovitev zlasti enotnosti pri uporabi carinske zakonodaje in skladnosti uporabe te zakonodaje z obveznostmi, ki jih je Skupnost sprejela v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO). Ta pravila naj bi namreč prikazovala začasne izide

pogajanj v okviru uskladitvenih del znotraj odbora za pravila o poreklu te organizacije, ustanovljenega na podlagi Sporazuma o pravilih o poreklu blaga.

34 Poleg tega je uporaba merila spremembe tarifne podštevilke v pravilih s seznama – merila, v skladu s katerim je treba za zadevno blago šteti, da je bilo bistveno predelano ali obdelano samo, kadar je njegova tarifna podštevilka spremenjena – po mnenju Komisije upravičena s tehničnega vidika, ker v zadevi v glavni stvari to merilo upošteva nujne postopke za proizvodnjo silicijeve kovine in cilje njene izdelave. Razvrstitev silicijeve kovine v tarifno podštevilko 2804 61 ali 2804 69 KN naj bi temeljila na stopnji njene čistosti – in sicer v prvo podštevilko se uvrstijo silicijeve kovine, katerih stopnja čistosti je enaka ali višja od 99,9 % in v drugo silicijeve kovine, katerih stopnja čistosti je nižja od 99,9 % – in naj bi ustrezala ne samo uporabi proizvoda, temveč tudi delu, ki je potrebno za njegovo izdelavo. Dalje Komisija navaja, da v zadevi v glavni stvari ni mogoče objektivno in dejansko razlikovati med osnovnim proizvodom, in sicer silicijem v obliki kovinskih blokov, in kristali, pridobljenimi z ločevanjem, presejanjem, razvrščanjem in pakiranjem, ker ti postopki v ničemer niso spremenili lastnosti ali sestave silicijeve kovine, ki ostane metalurški silicij, namenjen le proizvodnji aluminijevih zlitin.

35 Vendar Komisija ob opiranju na uvodni opombi št. 3 in 4 meni, da se lahko čiščenje in drobljenje silicija v nekaterih okoliščinah kljub nespremenjeni tarifni številki šteje za bistveno predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo, pod pogojem, prvič, da čiščenje pomeni fazo v izdelavi, v kateri je odstranjenih vsaj 80 % obstoječih nečistoč, ali da se ob njenem zaključku doseže stopnja čistosti, ki omogoči posebno uporabo obstoječega proizvoda, in, drugič, da drobljenje ustreza premišljenemu zmanjšanju silicija, ki privede do določenega rezultata. Komisija pa opozarja, da glede na ugotovitve predložitvenega sodišča odstranitev najmanj 80 % nečistoč ni bila dokazana. Poleg tega Komisija ugotavlja, da so bili tako pridobljeni kristali silicija

presejani, kar pomeni, da so bili pred presejanjem različnih velikosti. Torej naj ne bi bilo mogoče šteti, da je bilo opravljeno premišljeno in nadzorovano zmanjšanje silicijevih blokov.

Odgovor Sodišča

36 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali ločevanje, drobljenje in čiščenje silicijevih blokov ter nadaljnje presejanje, razvrščanje in pakiranje silicijevih kristalov, ki so nastali z drobljenjem, štejejo za predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga v smislu člena 24 carinskega zakonika.

37 Iz člena 24 carinskega zakonika izhaja, da če je bilo blago proizvedeno v dveh ali več državah, se šteje, da je po poreklu iz tiste države, v kateri je bila v za to opremljenem podjetju opravljena zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, katere izid je izdelava novega proizvoda ali pomeni pomembno stopnjo proizvodnje.

38 V zvezi s tem je Sodišče presodilo, da je iz člena 5 Uredbe (EGS) št. 802/68 Sveta z dne 27. junija 1968 o skupni opredelitvi pojma porekla blaga (UL L 148, str. 1), ki se je uporabljal, preden je začel veljati člen 24 carinskega zakonika Skupnosti, ki pa je temu enak, razvidno, da je odločilno merilo zadnja bistvena predelava ali obdelava (sodbi z dne 13. decembra 1989 v zadevi Brother International, C-26/88, Recueil, str. 4253, točka 15, in z dne 13. decembra 2007 v zadevi Asda Stores, C-372/06, ZOdl., str. I-11223, točka 32).

39 Glede veljavnosti pravil s seznama je treba spomniti, da je Sodišče v sodbi z dne 10. decembra 2009 v zadevi HEKO Industrieerzeugnisse (C-260/08, ZOdl., str. I-11571, točki 20 in 21) presodilo, da čeprav pravila s seznama, ki ga je sestavila Komisija, pripomorejo k ugotovitvi nepreferencialnega porekla blaga, niso pravno zavezujoča. Zato mora biti njihova vsebina v skladu s pravili o poreklu, kot so v členu 24 carinskega zakonika, in ne more spremeniti področja njihove uporabe. Ta presoja velja tudi za uvodne opombe.

40 Prav tako je treba upoštevne akte sekundarnega prava razlagati v skladu s sporazumi, sprejetimi v okviru STO, čeprav je s Sporazumom o pravilih o poreklu blaga za zdaj določen samo delovni načrt za usklajevanje v prehodnem obdobju. Ker ta sporazum ne pomeni popolne uskladitve, imajo članice STO pri prilagajanju svojih pravil o poreklu široko diskrecijsko pravico (zgoraj navedena sodba HEKO Industrieerzeugnisse, točka 22).

41 Iz teh ugotovitev je razvidno, da lahko sodišča držav članic pri razlagi člena 24 carinskega zakonika uporabijo tako uvodne opombe kot tudi pravila s seznama, če se zaradi tega ta člen ne spremeni (glej zgoraj navedeno sodbo HEKO Industrieerzeugnisse, točka 23).

42 V zvezi z vprašanjem upoštevnosti merila spremembe tarifne podštevilke, to je merila, ki izhaja iz pravil s seznama – za ugotovitev, ali zadevni postopki pomenijo bistveno predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo v smislu člena 24 carinskega zakonika – je Sodišče že presodilo, da tarifna uvrstitev predelanih proizvodov ni zadostno merilo za opredelitev porekla blaga, saj je bila skupna carinska tarifa zasnovana za uresničevanje posebnih zahtev, ne pa za ugotavljanje porekla proizvodov (glej zgoraj navedeno sodbo Gesellschaft für Überseehandel, točka 5; sodbo z dne 23. marca 1983 v zadevi Cousin in drugi, 162/82, Recueil, str. 1101, točka 16, in zgoraj navedeno sodbo HEKO Industrieerzeugnisse, točka 29).

43 Sodišče je tudi presodilo, da čeprav je iz spremembe tarifne številke blaga zaradi postopka predelave razvidna bistvenost njegove predelave ali obdelave, pa je lahko predelava ali obdelava bistvena tudi brez spremembe tarifne številke (zgoraj navedena sodba HEKO Industrieerzeugnisse, točka 35). Ta presoja velja tudi za merilo o spremembi tarifne podštevilke.

44 Torej je treba za ugotovitev, ali so postopki predelave, obravnavani v postopku v glavni stvari, tisti, na podlagi katerih se dodeli poreklo, ob upoštevanju pogojev iz člena 24 carinskega zakonika, upoštevati še druga merila, in ne le spremembo tarifne podštevilke.

45 Glede tega je iz sodne prakse Sodišča razvidno tudi, da mora ugotavljanje porekla blaga temeljiti na objektivni in dejanski razliki med osnovnim in predelanim proizvodom, zlasti glede na posebne materialne lastnosti vsakega od teh proizvodov (glej zgoraj navedene sodbe Gesellschaft für Überseehandel, točka 5; Cousin in drugi, točka 16, in HEKO Industrieerzeugnisse, točka 29).

46 Treba je tudi spomniti, da je zadnja predelava ali obdelava v smislu člena 24 „bistvena“ samo, če ima njen proizvod posebne lastnosti in sestavo, ki jih pred to predelavo ali obdelavo ni imel. Na podlagi posegov, ki vplivajo na predstavitev proizvoda za njegovo uporabo, toda ne povzročijo pomembne kakovostne spremembe njegovih lastnosti, ni mogoče določiti porekla tega proizvoda (glej zgoraj navedeno sodbo Gesellschaft für Überseehandel, točka 6; sodbo z dne 23. februarja 1984 v zadevi Zentrag, 93/83, Recueil, str. 1095, točka 13, in zgoraj navedeno sodbo HEKO Industrieerzeugnisse, točka 28).

47 Poleg tega je Sodišče pojasnilo, da v nasprotju s tem postopki predelave proizvoda, ki ne povzročijo bistvene spremembe njegovih lastnosti in sestave, ker vključujejo le razdelitev in spremembo predstavitve, niso dovolj značilna kakovostna sprememba, za

katero bi bilo mogoče šteti, da je bodisi privedla do izdelave novega proizvoda bodisi da pomeni pomembno fazo v izdelavi tega proizvoda (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Zentrag, točka 14).

48 V zadevi v glavni stvari je treba opozoriti, da odločitev za uvrstitev silicija v tarifno podštevilko 2804 61 ali 2804 69 KN temelji na stopnji čistosti silicija, in sicer v prvo podštevilko se uvrstijo silicijeve kovine, katerih stopnja čistosti je enaka ali višja od 99,9 % in v drugo silicijeve kovine, katerih stopnja čistosti je nižja od 99,9 %. Po zgledu Komisije je treba šteti, da taka razlika v razvrstitvi ustreza tako razliki v uporabi silicija kot tudi delu, ki je potrebno za njegovo predelavo.

49 V obravnavanem primeru postopki predelave silicija, opravljeni v Indiji, vključujejo njegovo ločevanje, drobljenje, čiščenje, presejanje, razvrščanje in pakiranje. Glede, prvič, ločevanja, presejanja, razvrščanja in pakiranja silicija je iz Sodišču predloženih dokumentov razvidno, da ti postopki v ničemer niso spremenili značilnosti ali sestave, saj ob koncu postopkov predelave ostane metalurški silicij, ki v skladu z neizpodbijanimi podatki v spisu služi izdelavi zlitin z aluminijem.

50 Sodišče je namreč že presodilo, po eni strani, da mletja osnovnega proizvoda na različnih stopnjah finosti ni mogoče šteti za njegovo bistveno predelavo ali obdelavo, če je njegov učinek izključno sprememba trdnosti tega proizvoda in njegove predstavitve za namene poznejše uporabe, ne povzroči pa pomembne kakovostne spremembe osnovnega proizvoda. Po drugi strani nadzor kvalitete z ločevanjem, ki mu je podvržen zmleti proizvod, in njegovo pakiranje ustrezajo samo zahtevam trženja proizvoda in ne vplivajo na njegove bistvene značilnosti (v zvezi z določitvijo porekla surovega kazeina glej zgoraj navedeno sodbo Gesellschaft für Überseehandel, točka 7).

51 Torej ločevanja blokov silicijeve kovine, po eni strani, in presejanja, razvrščanja in nadaljnjega pakiranja silicijevih kristalov, nastalih pri njegovem drobljenju, ni mogoče šteti za postopke, na podlagi katerih se lahko dodeli poreklo silicijeve kovine.

52 Drugič, glede postopkov čiščenja in drobljenja proizvoda je iz uvodnih opomb razvidno, da se na podlagi teh postopkov lahko dodeli poreklo proizvoda, ki je bil njun predmet, in to celo če se njegova tarifna podštevilka ni spremenila. Tako bi bilo v skladu z uvodno opombo 3 v primeru, da se proizvod čisti v fazi izdelave proizvoda in je izločenih najmanj 80 % obstoječih nečistoč. Na podlagi uvodne opombe 4 je enako pri drobljenju, kadar je to namensko in nadzirano zmanjšanje – v nasprotju s preprostim zdrobljenjem – proizvoda v delce, ki imajo drugačne fizikalne ali kemijske lastnosti od prvotnih materialov.

53 Glede tega je treba ugotoviti, da merila, ki so razvidna iz uvodnih opomb 3 in 4, omogočajo upoštevanje pomembne kakovostne spremembe značilnosti silicija, objektivnega in dejanskega razlikovanja med osnovnim in predelanim proizvodom in namena silicija. Zato so torej skladna s sodno prakso, navedeno v točkah od 45 do 47 te sodbe. Glede na to, da ta merila ne spreminjajo obsega člena 24 carinskega zakonika, je njihova uporaba v okoliščinah zadeve v glavni stvari upravičena.

54 Vendar predložitveno sodišče poudarja, da ta merila iz uvodnih opomb 3 in 4 niso izpolnjena v zadevi v glavni stvari, ker ni dokazano, da je bilo s postopkom čiščenja odstranjenih 80 % obstoječih nečistoč, niti ni mogoče ugotoviti, ali drobljenje ustreza namenskemu in nadzorovanemu zmanjšanju silicijevih blokov v delce. V teh okoliščinah postopki čiščenja in drobljenja silicija, kakršni so bili opravljeni v Indiji, ne pomenijo bistvene predelave ali obdelave v smislu člena 24 carinskega zakonika, ki bi omogočila, da se za pridobljeni proizvod šteje, da je po poreklu iz države, v kateri so potekali ti postopki.

55 Ob upoštevanju navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da ločevanje, drobljenje in čiščenje silicijevih blokov ter nadaljnje presejanje, razvrščanje in pakiranje silicijevih kristalov, ki so nastali z drobljenjem, kot so bili opravljeni v zadevi, ki se obravnava v glavni stvari, se ne štejejo za predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga v smislu člena 24 carinskega zakonika.

Drugo vprašanje

56 Če se za silicijevo kovino, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, šteje, da je po poreklu iz Kitajske, se predložitveno sodišče z drugim vprašanjem sprašuje o veljavnosti Uredbe št. 398/2004. Natančneje, sprašuje se, prvič, o tem, ali je Svet storil napako pri presoji s tem, da se je oprl na napačno premiso pri ugotavljanju obstoja škode, povzročene industriji Skupnosti, in, drugič, ali je obdržanje 49-odstotne stopnje protidampinške dajatve v Uredbi št. 398/2004 združljiva s členom 9(4) osnovne uredbe.

Uvodne ugotovitve

57 Poudariti je treba, prvič, da je predložitveno sodišče s svojim vprašanjem, kot je razvidno iz predložitvene odločbe, menilo, da je potrebno Sodišču predlagati le nadzor veljavnosti Uredbe št. 398/2004 kar zadeva obstoj škode, povzročene industriji Skupnosti, in obdržanje stopnje protidampinške dajatve s to uredbo.

58 Družba Hoesch meni, da je Uredba št. 398/2004 neveljavna zaradi, po eni strani, očitne napake pri presoji obstoja vzročne zveze med uvozi kitajskega porekla in škodo, ki jo je

utrpela industrija Skupnosti, in, po drugi strani, zaradi prekoračitve postopkovnega roka pri pregledu protidampinških ukrepov.

59 V skladu z ustaljeno sodno prakso postopek iz člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije temelji na jasni ločitvi funkcij med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, in sicer tako, da je zgolj nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, glede na posebnosti zadeve, dolžno presoditi tako potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, kot tudi ustreznost vprašanj, ki jih postavi Sodišču (glej v tem smislu sodbo z dne 26. junija 2007 v zadevi Ordre des barreaux francophones et germanophone in drugi, C-305/05, ZOdl., str. I-5305, točka 18).

60 V teh okoliščinah preizkusa veljavnosti Uredbe št. 398/2004 ni treba razširiti na razloge, ki jih predložitveno sodišče ne navaja (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Ordre des barreaux francophones et germanophone in drugi, točke od 17 do 19).

61 Spomniti je treba, drugič, da imajo institucije Skupnosti na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučevati (sodba z dne 27. septembra 2007 v zadevi Ikea Wholesale, C-351/04, ZOdl., str. I-7723, točka 40 in navedena sodna praksa).

62 Poleg tega je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da ugotavljanje obstoja škode, povzročene industriji Skupnosti, zahteva presojo zapletenih gospodarskih razmer in da mora biti sodni nadzor take presoje na podlagi ustaljene sodne prakse omejen na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil, pravilnosti ugotovljenega dejanskega stanja, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, neobstoja očitne napake pri presoji tega dejanskega stanja in neobstoja zlorabe pooblastil (glej zgoraj navedeno sodbo Ikea Wholesale, točka 41 in navedena sodna praksa, in sodbo z dne 28. februarja 2008 v zadevi AGST Draht- und Biegetechnik, C-398/05, ZOdl., str. I-1057, točka 34).

63 Glede na te preudarke je treba preučiti veljavnost Uredbe št. 398/2004.

Ugotavljanje škode, povzročene industriji Skupnosti

64 Predložitveno sodišče navaja, prvič, da dvomi, ki jih ima glede veljavnosti Uredbe št. 398/2004, izvirajo iz sodbe Sodišča prve stopnje z dne 14. marca 2007 v zadevi Aluminium Silicon Mill Products proti Svetu (T-107/04, ZOdl., str. II-669), s katero je to razveljavilo člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 2229/2003 z dne 22. decembra 2003 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Rusije (UL L 339, str. 3), med drugim zato, ker je Svet storil očitne napake pri presoji ugotavljanja škode, povzročene industriji Skupnosti. Predložitveno sodišče poudarja, da se uredba, razglašena za nično s to sodbo, nanaša na ista obdobja preiskave in referenčna obdobja kot Uredba št. 398/2004 in da je gospodarski razvoj skupnostnega trga silicija enak za obe uredbi, tako da bi morala biti Uredba št. 398/2004 razglašena za nično iz istih razlogov.

65 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se ti uredbi v bistveni točki razlikujeta. Z Uredbo št. 2229/2003 so bile namreč prvič uvedene protidampinške dajatve na uvoz silicijeve kovine s poreklom iz Rusije, sprejeta pa je bila ob koncu prve preiskave, opravljene na podlagi člena 5 osnovne uredbe. Svet je bil tedaj zavezan, da dokaže obstoj škode, ki so jo ti uvozi povzročili industriji Skupnosti. Nasprotno pa Uredba št. 398/2004 ohranja protidampinške ukrepe na uvoz silicija s poreklom iz Kitajske, ukrepe, ki veljajo od leta 1990, in je bila tako sprejeta po pregledu, opravljenem na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe. V zvezi s tem je treba spomniti, da se postopek pregleda načeloma objektivno razlikuje od postopka prvotne preiskave, ki je urejena z drugimi določbami iste uredbe (sodba z dne 27. januarja 2005 v zadevi Europe Chemi-Con (Deutschland) proti Svetu, C-422/02 P, ZOdl., str. I-791, točka 49).

66 Objektivna razlika med tema postopkoma namreč temelji na dejstvu, da je uvoz, ki je predmet postopka pregleda, tisti, za katerega so bili že uvedeni dokončni protidampinški ukrepi in v zvezi s katerimi je bilo načeloma predloženo dovolj dokaznega gradiva za ugotovitev, da bi ukinitev teh ukrepov verjetno spodbudila nadaljevanje ali ponovni pojav dampinga in škode. Nasprotno pa je, če je uvoz predmet začetne preiskave, njen namen ravno ugotoviti obstoj, stopnjo in učinek vsakega zatrjevanega dampinga, pa čeprav njena uvedba predpostavlja obstoj zadostnega dokaznega gradiva za utemeljitev začetka takega postopka (zgoraj navedena sodba Europe Chemi-Con (Deutschland) proti Svetu, točka 50).

67 Iz člena 11(2) osnovne uredbe namreč izhaja, da je mogoče protidampinške ukrepe obdržati po datumu, ko se po navadi iztečejo, le, če je bilo ob pregledu ugotovljeno, da bo po izteku veljavnosti ukrepov verjetno prišlo do „nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode“. Torej so ugotovitve Splošnega sodišča v zgoraj navedeni sodbi Aluminium Silicon Mill Products proti Svetu glede obstoja škode v okviru preizkusa veljavnosti Uredbe št. 2229/2003 kot take nepomembne za presojo veljavnosti Uredbe št. 398/2004.

68 Drugič, predložitveno sodišče meni, da obstaja nasprotje med drugim stavkom uvodne izjave 71 Uredbe št. 398/2004, v skladu s katerim sta obseg prodaje in tržni delež „zastala“ po letu 2000, in med navedbami o obsegu prodaje in tržnem deležu industrije Skupnosti iz tabel 6 in 8 preambule k tej uredbi.

69 Glede tega je treba najprej spomniti, da je iz navedene tabele 6 razvidno, da se je med letoma 1998 in 2000 prodaja silicija iz industrije Skupnosti povečala za 54 %, medtem ko je bila med letom 2000 in obdobjem preiskave glede te prodaje zabeležena približno

2,1-odstotna rast. Poleg tega je iz tabele 8 te uredbe razvidno, da se je tržni delež industrije Skupnosti med letoma 1998 in 2000 povečal z 29,8 % na 34,3 %, med letom 2000 in obdobjem preiskave pa s 34,3 % na 36,7 %.

70 Čeprav je torej res, da sta se obseg prodaje silicija in tržni delež industrije Skupnosti v obdobju preiskave povečala, pa se ob upoštevanju velikega povečanja obsega prodaje med letoma 1998 in 2000, in sicer za 54 %, industrija Skupnosti od leta 2000 ni več razvijala in je tako mogoče šteti, da je zastala. Zato ni več nasprotja med tabelama 6 in 8 preambule k Uredbi št. 398/2004 in uvodno izjavo 71 navedene uredbe.

71 Poudariti je tudi treba, da je iz uvodne izjave 72 Uredbe št. 398/2004, katere vsebina se ne izpodbija, razvidno, da od leta 2000 ni bilo v industriji Skupnosti opaziti nobenega bistvenega izboljšanja. Enako je v uvodni izjavi 73, ki se tudi ne izpodbija, navedeno, da se je stanje industrije Skupnosti med letom 2000 in obdobjem preiskave poslabšalo in da se je ta industrija med obdobjem preiskave znašla v zelo občutljivem in ranljivem položaju.

72 Poleg tega je bila na podlagi člena 1(2) Uredbe št. 2496/97 stopnja dokončne protidampinške dajatve za uvoze silicijeve kovine s poreklom iz Kitajske, dajatev neplačana, 49 %. Zato je verjetno, da so bili tržni deleži kitajskih uvozov silicija manjši, kot bi bili brez protidampinških dajatev. V teh okoliščinah je – ker je iz uvodne izjave 74 te uredbe, katere vsebina se ne izpodbija, razvidno, da se je obseg dampinškega uvoza iz Kitajske v obdobju med 1. januarjem 1998 in koncem obdobja preiskave izrazito povečal in da je verjetno, da bi brez tedanjih protidampinških ukrepov na trg Skupnosti prišle veliko večje količine zadevnega proizvoda po zelo nizkih cenah – Svet pravilno

sklepal, da brez protidampinških dajatev obstaja povečano tveganje za industrijo Skupnosti v primeru kitajskih uvozov silicija.

73 V teh okoliščinah Svet s tem, da je sklepal o verjetnosti ponovnega nastanka škode za industrijo Skupnosti ob ukinitvi protidampinških ukrepov, ni storil nobene očitne napake pri presoji.

Obdržanje stopnje protidampinške dajatve

74 Predložitveno sodišče sprašuje, ali je obdržanje stopnje protidampinške dajatve na 49-odstotni v členu 1(2) Uredbe št. 398/2004 v skladu s členom 9(4), zadnji stavek, osnovne uredbe, medtem ko je stopnja dampinga, ki je bila v skladu z uvodno izjavo 24 Uredbe št. 2496/97 68,1-odstotna, v skladu z uvodno izjavo 27 Uredbe št. 398/2004 samo še 12,5-odstotna.

75 Družba Hoesch je v zvezi s tem navedla, da je v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe, ki se uporablja tudi za preglede na podlagi člena 11(5) te uredbe, prepovedano določiti carinsko stopnjo, ki bi presegla stopnjo dampinga.

76 Poudariti je treba, kot je navedeno v točkah 66 in 67 te sodbe, da morajo organi Skupnosti pri pregledu iztekajočih se protidampinških ukrepov, opravljenem na podlagi

člena 11(2) osnovne uredbe, ugotoviti le, ali se bosta damping in škoda po izteku ukrepov verjetno nadaljevala ali spet pojavila, v primeru česar bi bili ti ukrepi obdržani. V nasprotnem primeru so protidampinški ukrepi preklicani. To trditev potrjuje besedilo člena 11(6) navedene uredbe, v katerem je navedeno, da – kjer pregledi to upravičujejo – se ukrepe prekliče ali obdrži v skladu z odstavkom 2 tega člena, v skladu z odstavkoma 3 in 4 navedenega člena pa se jih lahko tudi spremeni. Zato pregled iztekajočih se ukrepov ne more povzročiti spremembe veljavnih ukrepov.

77 Poleg tega člen 9(4), zadnji stavek, osnovne uredbe določa, da znesek protidampinške dajatve „ne sme preseči ugotovljene stopnje dampinga, mora pa biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Skupnosti“. Ob upoštevanju splošne ureditve in ciljev sistema, v katerega spada ta člen, pa njegov namen ni uporaba v postopku iz člena 11(2) navedene uredbe. Dalje, kot je bilo navedeno v prejšnji točki te sodbe, lahko organi Skupnosti pri pregledu protidampinških ukrepov, opravljenih na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe, navedene ukrepe le obdržijo ali prekličejo.

78 V obravnavanem primeru so organi Skupnosti ob koncu tega pregleda ugotovili, da bo iztek veljavnosti protidampinških ukrepov verjetno povzročil ponovitev škode. Svet je zato pravilno in v skladu s členom 11(2) in (6) osnovne uredbe odločil, da obdrži 49-odstotno stopnjo protidampinške dajatve.

79 Ob upoštevanju vsega navedenega je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da se ob njegovi preučitvi ni pokazal noben dejavnik, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe št. 398/2004.

Stroški

80 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. **Ločevanje, drobljenje in čiščenje silicijevih blokov ter nadaljnje presejanje, razvrščanje in pakiranje silicijevih kristalov, ki so nastali z drobljenjem, kot so bili opravljeni v zadevi, ki se obravnava v glavni stvari, se ne štejejo za predelavo ali obdelavo, na podlagi katere se dodeli poreklo blaga v smislu člena 24 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti.**

2. **Ob preučitvi drugega vprašanja, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, se ni pokazal noben dejavnik, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe Sveta (ES)**

št. 398/2004 z dne 2. marca 2004 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve pri uvozu silicija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

Podpisi